

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Daugaard, Christen Sørensen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1871-06-27)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Daugaard, Christen Sørensen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1871-06-27)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 356. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030157.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Chr. Sørensen.

Uby Capellanbolig, 27. Juni 1871.

Min gamle troe Christen! Du vil blive meget bedrøvet, naar jeg maae melde Dig, — men jeg vil selv gjøre det, inden Du hører det andenstedsfra, — at jeg er i H.'s Hjem. men at hun er borte. I Løverdags fødte hun en lille sund Pige, Alt gik godt, og hun var saa lykkelig; men nogle Timer efter var hun død. Det er en stor Sorg for os Alle, men især for hendes Mand. De havde levet et Aar sammen i Lykke og Glæde uden nogen Sorg, saa kom den store Sorg. Men hendes Mand veed ligesom vi Alle, fra hvem Sorgen kommer, og hvorledes Gud kan vende Alt til Glæde, naar man bier paa ham. Den lille Pige seer rask ud og trives, og kan med Guds Hjælp blive ham og os Alle til Trøst og Glæde. Paa Torsdag skal vor lille kjære H. begravnes. Vi kan jo ikke Andet end takke Gud for den Tid, vi have havt hende. Jeg troer, Ingen af mine Børn har havt saa mange Venner, som hun, og Du er En af dem. Tante Rine, som har været hos H. i den sidste Tid, siger, at hun har aldrig levet en lykkeligere og gladere Tid lige til det Allersidste. Hun var saa from under sin Lidelse. Tante Rine har husket mig paa, at H.'s Moder engang sagde (det var nok om lille Hans), at det var de Blaaøjede, der gik saa tidlig hjem; hun havde jo selv blaae Øine; og jeg troer for vist, at nu ere de glade sammen. Og der skal vi ogsaa engang faae dem at see igjen; det vil Gud hjælpe os til, kjære Christen! Hils Din Kone-, og bliv ved begge To at tænke paa os og bede for os! Jeg har allerede skrevet fire .Breve i Aften, og maae see at komme i Seng.

Din gamle Ven O. Laub.